

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615203374
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6615203374.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: L. K., bytom I. XX, XXX XX P. A., proti žalovanému: M. J. A. O. zubná prax, so sídlom B. XX, XXX XX L., T.: XX XXX XXX, v konaní o zaplatenie 1 980,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 11C/103/2015 - 175 zo dňa 08. októbra 2018 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie 1 980,- Eur titulom zodpovednosti žalovaného za vady diela - zubných mostíkov s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 16. 09. 2012 do zaplatenia (I. výrok) a priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (II. výrok).

2. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že v marci roku 2012 sa žalobca dostavil do ambulancie žalovaného za účelom zloženia zubného mostíka a potreby ďalšieho zubného ošetrovania. Hoci žalovaný nebol ošetrovujúcim zubným lekárom žalobcu, na jeho žiadosť mu odstránil zubné mostíky a následne sa s ním dohodol na ďalšom liečebnom pláne. Predmetom tejto dohody bolo vyhotovenie nového horného a dolného zubného mostíka. Po odobratí odtlačkov bol zubnou technikou vyhotovený spodný zubný mostík a žalobcovi nasadený. Následne bol žalobcovi zubnou technikou vyhotovený aj horný mostík, ktorý pred nasadením bol žalobcom skúšaný a pre zistené artikulačné prekážky následne obrusovaný. Na výslovnú žiadosť žalobcu nasadil žalovaný horný mostík žalobcovi len dočasným lepidlom, a to pre potrebu jeho ďalšieho odskúšania. Žalobca sa mal podľa pokynov žalovaného dostaviť do zubnej ambulancie na ďalšie zubné ošetrovanie a nalepenie horného zubného mostíka trvalým lepidlom. Žalobca ambulanciu žalovaného od 16. 04. 2012 viac nenavštívil. S riešením svojho zubného problému sa následne obrátil na zubných lekárov v Maďarsku. Odlepený horný zubný mostík žalobca zabalil do obálky a dňa 13. 09. 2012 zaslal žalovanému spolu s výzvou na vrátenie sumy 720,- Eur za dolné mostíky a 960,- Eur za horné mostíky. Uvedené sumy žiadal vrátiť do 3 dní na svoju adresu alebo na bankový účet. V liste zároveň uviedol, že vracia len horné mostíky a dolné vráti potom, ako mu budú vyrobené nové iným lekárom.

3. Žalobca sa v priebehu konania žiadosťou zo dňa 09. 05. 2016 (viac ako 4 roky od poskytnutia stomatologického ošetrovania) obrátil na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a požadoval prešetriť poskytnutie mu zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného v období od 01. 02. 2012 do 30. 04. 2012. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v protokole č. XXXX/XXXX o vykonanom dohľade na diaľku uzatvára, že výkonom dohľadu zistil, že postup dohľadaného subjektu - žalovaného pri poskytovaní zdravotnej stomatologickej starostlivosti pacientovi - žalobcovi v dohľadanom období bol

správny. Zdravotná starostlivosť bola poskytnutá v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. (viď protokol č. XXXX/XXXX na č. I. 126 spisu).

4. Na základe takto vykonaného dokazovania s poukazom na ust. § 1, § 2 ods. 1, § 7 ods. 1 písm. a), § 17 ods. 1 až 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „zákon o zdravotnej starostlivosti“), § 499, § 644, § 645, § 646 ods. 1 a § 649 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“) súd prvej inštancie dospel k nasledovným záverom:

5. Pokiaľ žalobca v konaní vyjadril nespokojnosť so stomatologickým ošetrením u žalovaného, ktoré považoval za nekvalitné, k tomu súd prvej inštancie uviedol, že správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti sa prešetruje osobitným postupom upraveným zákonom o zdravotnej starostlivosti, nespadá pod zodpovednosť za vady diela podľa Občianskeho zákonníka, pričom kompetentný orgán preveril poskytovanú starostlivosť žalobcovi a nijaké nedostatky nezistil.

6. Pokiaľ žalobca považuje zubné mostíky vyrobené na mieru za nepodarky, požaduje zaplatenie sumy 1 980,- Eur titulom zodpovednosti za vady diela - veci zhotovenej na zákazku, pričom v zásade platí, že nárokov, ktoré vyplývajú zo zodpovednosti za vady, sa nemožno domáhať titulom náhrady škody. Preto súd prvej inštancie uzavrel, že reklamovať a teda domáhať sa nárokov zo zodpovednosti za vady je možné len u protetických prác, teda za horné a dolné zubné mostíky. Pre posúdenie nároku žalobcu zo zodpovednosti za vady súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 499 a § 645 a nasl. O. z., ako aj znenia reklamačného poriadku zubnej techniky, ktorý upravuje vzťahy medzi pacientom, lekárom a zubným technikom v súvislosti s reklamáciou protetických prác (č. I. 48 spisu).

7. Súd prvej inštancie mal v prvom rade za to, že žalobca pri uplatnení reklamácie nepostupoval v súlade s reklamačným poriadkom zubnej techniky, nespĺnil ani jednu zo zásad prijímania reklamácie uvedených v predloženej reklamačnej prílohe, reklamáciu neuplatnil u žalovaného, u ktorého si zubnú náhradu objednal a zaplatil a ani sa nezúčastnil pravidelných kontrol protetických prác a preventívnych prehliadok v zubnej ambulancii najmenej jedenkrát za 6 mesiacov. Žalobca sa po nalepení zubnej náhrady dočasným lepidlom viac do ambulancie žalovaného nedostavil a sám uviedol, že následne navštívil iného zubného lekára v Maďarsku, kde si dal vyhotoviť nový zubný mostík.

8. K námietke žalobcu, že v konaní predložený reklamačný poriadok zubnej techniky nie je reklamačným poriadkom žalovaného a žalovaný vlastný reklamačný poriadok ani nemal v čase návštev žalobcu v jeho zubnej ambulancii, súd prvej inštancie uviedol, že zubné mostíky vyhotovila zubná technika a v zmysle jej reklamačného poriadku je zubný lekár osobou, u ktorej je možné tieto zubné protetické pomôcky reklamovať, preto táto námietka žalobcu neobstojí. Dodal, že reklamačný poriadok zubnej techniky jasne a podrobne žalobcu informuje, ako si má reklamáciu uplatniť, preto nie je dôvod, pre ktorý by musel mať aj zubný lekár duplicitný reklamačný poriadok týkajúci sa reklamácie protetických prác. Povinnosťou zubného lekára je len umiestniť reklamačný poriadok zubnej techniky v priestoroch zubnej ambulancie na viditeľnom mieste, aby sa s ním pacient mal možnosť oboznámiť, prípadne ho iným spôsobom o možnostiach reklamácie poučiť.

9. V druhom rade písomné podanie žalobcu zo dňa 13. 09. 2012 označené ako „vrátenie nepodarených zubných mostíkov - výzva pred podaním súdnej žaloby“ súd prvej inštancie nepovažoval za platné uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady, nakoľko podľa názoru súdu prvej inštancie písomné podanie neobsahuje uvedenie konkrétnej vady, ani právo, ktoré z dôvodu reklamácie žalobca uplatňuje, preto (zrejme pre neurčitosť - poznámka odvolacieho súdu) tento prejav vôle žalobcu považoval za neplatný právny úkon v zmysle § 37 O. z. Súd prvej inštancie preto zhrnul, že žalobca si reklamáciu u žalovaného platne neuplatnil ani podľa postupu uvedeného v reklamačnom poriadku zubnej techniky, ani v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa zodpovednosti za vady.

10. Ďalej bol súd prvej inštancie podal výklad ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich práva zo zodpovednosti za vady v závislosti od toho, či sa jedná o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné a či je možné vec napriek týmto vadám ďalej užívať.

11. V treťom rade mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný si nespĺnil ani ďalšiu povinnosť potrebnú na vybavenie reklamácie - poskytnúť súčinnosť žalovanému, nakoľko tento by mohol posúdiť stav

protetickej zubnej pomôcky a navrhnúť spôsob riešenia žalobcovho problému len pri fyzickej prítomnosti žalobcu. Žalobca však zubnú ambulanciu žalovaného nenavštívil, čím žalovanému neposkytol potrebnú súčinnosť k tomu, aby na prípadnú reklamáciu mohol reagovať.

12. Napokon s poukazom na prejednací zásadu, ktorou sa riadi civilné sporové konanie a teóriu dôkazného bremena bol súd prvej inštancie názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho tvrdení o existencii vád diela - zubných mostíkov, o ich nefunkčnosti a o včasnom vytknutí vád u žalovaného a nevyhnutného predpokladu uplatnenia zodpovednosti žalovaného za vady diela. Odborné články predložené žalobcom na preukázanie nefunkčnosti zubných mostíkov súd prvej inštancie považoval za veľmi všeobecné bez konkrétneho posúdenia reklamovaných zubných mostíkov, a to v časovom odstupe aj niekoľko rokov. Naproti tomu žalovaný v konaní predložil stanovisko Komory zubných technikov, ktoré si vyžiadal v priebehu konania pre posúdenie kvality žalobcových zubných mostíkov, ako nadriadeného kontrolného orgánu pre posudzovanie prípadnej sťažnosti pacienta pri odmietnutí reklamácie, v ktorom P. E. G., viceprezident A. komory zubných technikov, ako hlavný odborník M. zdravotníctva SR pre odbor zubná technika uvádza, že materiál, z ktorého boli zubné mostíky zhotovené, hodnotí ako inertný voči ľudskému organizmu, prevedenie mostíkov je štandardné, ktoré sa doteraz bežne používa a ľudia sú ho schopní dlhé roky nosiť. Žuvacie plošky priložených mostíkov sú ploché a prispôbené mostíkom v protitiahlej sánke. Jedná sa teda o použiteľnú zdravotnícku pomôcku, ktorá je schopná plniť svoju funkciu.

13. Pokiaľ ide o návrh žalobcu na nariadenie znaleckého dokazovania za účelom preukázania vád zubných mostíkov, súd prvej inštancie mal za to, že žalobca od tohto návrhu upustil na pojednávaní dňa 08. 10. 2018, v závere uviedol, že návrhy na ďalšie dokazovanie nemá a pokiaľ súdu nestačia, je ochotný navrhnúť aj znalecké dokazovanie. Z toho súd prvej inštancie vyvodil, že do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania žalobca znalecké dokazovanie nenavrhol. Súd prvej inštancie zdôraznil, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, súd dôkazy nenavrhuje, ale len hodnotí predložené dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a na základe predložených dôkazov rozhodne o tom, či je uplatňovaný nárok opodstatnený.

14. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobu zamietol ako nedôvodnú jednak z dôvodu, že žalobca si neuplatnil práva zo zodpovednosti za vady riadne v zmysle reklamačného poriadku zubnej techniky, resp. v zmysle zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka a jednak z dôvodu nepreukázania existencie vady protetických zubných pomôcok, nefunkčnosti zubných mostíkov.

15. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) vzhľadom na plný úspech žalovaného v konaní. Dodal, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne podľa obsahu odvolania a z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. c), e), f) a h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že rozhodoval vylúčený sudca; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v odvolaní opätovne napádal správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného, pričom poprel, že by podal žiadosť na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou na prešetrenie poskytnutia zdravotnej starostlivosti žalovaným, od úradu mu prišiel len list, v ktorom sa uvádza, odkedy dokedy bol pacientom u žalovaného a nič viac, žiadny výsledok prešetrenia mu od úradu doručený nebol. List o prešetrení od úradu predložený žalovaným súdu preto podľa žalobcu nemá žiadnu dôkaznú hodnotu. Bol názoru, že keby prešetrenie prebehlo, vyšli by najavo skutočnosti, ako neošetrenie zubov, zlé mostíky, ktoré sa nedali nasadiť. Ak by mu úrad niečo doručil, určite by sa proti tomu odvolal. List úradu podľa žalobcu nenadobudol nikdy právoplatnosť, nakoľko mu nebol nikdy doručený.

17. V ďalšej časti odvolania žalobca trval na tom, že mostíky boli od samého začiatku vyrobené zle, a to dolné aj horné. Vadnosť mostíkov u žalovaného reklamoval, tento však nebol ochotný žiadnu zápisnicu o reklamácií spísať, nakoľko opakoval, že žiadnu reklamáciu neuznáva. Poslal ho preč s tým, že okrem

trvalého nalepenia horných koruniek mu nie je ochotný spraviť nič. Situáciu riešil u iného zubného lekára z dôvodu, že s mostíkmi sa nedalo nič jesť, ani odhrýzť ani požívať stravu a zuby pod korunkami boleli.

18. Žalobca ďalej trval na tom, že žalovaný v čase jeho návštev v zubnej ambulancii nemal vyvesený žiaden reklamačný poriadok ani v čakárni, ani v ordinácii.

19. K vyjadreniu Slovenskej komory zubných technikov žalobca uviedol, že medzi prvým a druhým súdnym pojednávaním uplynul týždeň a za ten čas si žalovaný zaobstaral uvedené vyjadrenie, pričom osoba, ktorá ho vypracovala, nemala možnosť vidieť mostíky z dôvodu, že dolné mostíky boli stále u žalobcu, a teda napísala len všeobecne, že mostíky sú dobré. Podľa žalobcu takéto vyjadrenie nemá dôkaznú hodnotu pred súdom. Taktiež nesúhlasil so súdom prvej inštancie, že netrval na znaleckom posudku. Tento návrh nikdy neodvolal, aj zaplatil 1 000,- Eur ako zálohu na výdavky súdneho znalca. Nariadenie znaleckého dokazovania navrhol na druhom pojednávaní, na základe čoho bol v konaní ustanovený znalec MUDr. B., ktorý aj napriek vysokým pokutám posudok nevypracoval. Keď bol u neho na vyšetrení, jednoznačne mu povedal, že ošetrovanie zubov je nedostačujúce. Nezávisle to potvrdila aj zubná klinika v Košiciach a iní odborníci. Následne dostal od súdu prvej inštancie uznesenie, že nakoľko znalec nikto nenavrhol, znalecké dokazovanie sa nevykoná a preddavok sa mu má vrátiť. Na tento list žalobca odpovedal sťažnosťou, že znalecké dokazovanie navrhol a trvá na ňom. Sudkyňa súdu prvej inštancie mu na pojednávaní povedala, že proti jej uzneseniu sa nedá odvolať.

20. K výhradám súdu prvej inštancie, že žalobca si neuplatnil vady a práva zo zodpovednosti za vady riadne a včas, žalobca uviedol, že reklamáciu spísal tak, ako vtedy vedel. Považoval za zanedbanie povinnosti žalovaného, že s ním nebol ochotný spísať zápisnicu o reklamacii.

21. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu, rozhodol vo veci sám, resp. vrátil vec súdu prvej inštancie, ideálne ju prikázal inému okresnému súdu na nové prejednanie, kde by eventuálna prepojenosť žalovaného so sudcom mala byť vylúčená.

22. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny. Trval na tom, že zdravotnú starostlivosť poskytol správne, čo potvrdil aj Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. K zubnotechnickým výrobkom - mostíkom, sa vyjadrila aj Slovenská komora zubných technikov, konkrétne pán E. Neischl pozitívne. Zdôraznil, že výrobky mostíky, protézy sú vyhotovené individuálne pre užívateľa, taktiež uviedol, že mostíky (horné aj dolné) odmietol nacementovať žalobca napevno, žiadal o dočasné nalepenie a užíval ich cca 6 mesiacov, potom bez známok opotrebovania a v dobrom funkčnom stave ich dal do poštovej obálky a vrátil do zubnej ambulancie. Preto boli k dispozícii Slovenskej komore zubných technikov a stali sa predmetom jej prešetrenia. Pokiaľ ide o samotný proces reklamácie, podľa žalovaného žalobca nesplnil zásady reklamačného poriadku, napriek tomu, že pri nacementovaní bol poučený o užívaní a hygiene mostíkov. Na kontroly sa nedostavil, mal zlú ústnu hygienu fajčiara, čo potvrdila Lekárska fakulta z interného oddelenia Košice. Artikulačné prekážky odmietol dať extrahovať, a tak svojim rozhodnutím značne skomplikoval svoj zubný stav.

23. Žalobca repliku nepodal.

24. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p., po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu vád týkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku zrušiť z nasledovných dôvodov:

25. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. c) C. s. p., t.j. rozhodoval vylúčený sudca. Aj keď danú časť odvolania možno kvalifikovať aj ako námietku zaujatosti, na túto sa v zmysle § 52 ods. 2 C. s. p. neprihliada už len z dôvodu, že nemá zákonné náležitosti (žalobca neuviedol, kedy sa o dôvode zaujatosti sudcu, resp. sudkyne dozvedel, nepredložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení). Preto odvolací súd sa argumentáciou žalobcu zaoberal len z hľadiska, či je dôvodne uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) C. s. p. Žalobca v odvolaní nešpecifikoval z akého dôvodu si myslí, že je zákonná sudkyňa, resp. všetci sudcovia súdu prvej inštancie prepojení

so žalovaným, taktiež neuviedol, aký pomer by mali mať k veci, len napádal procesný postup sudkyne súdu prvej inštancie v tomto spore, takáto okolnosť však v zmysle § 49 ods. 3 C. s. p. nie je dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodnutia sporu. Nakoľko odvolací súd nevzhliadol vzhľadom na obsah odvolania dôvod na vylúčenie zákonnej sudkyne Okresného súdu Lučenec na vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia sporu, nebol ani daný dôvod na príkazanie sporu inému súdu tej istej inštancie v obvode Krajského súdu v Banskej Bystrici v zmysle § 39 C. s. p.

26. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej poukázal na to, že správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo strany zubného lekára spadá do kompetencie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Preto aj keby sa žalobca so žiadosťou na tento úrad neobrátil, nespadá do kompetencie civilného súdu prešetrovať správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti zubným lekárom. Preto súd prvej inštancie správne konštatoval, že predmetom civilného sporového konania môžu byť len vady zubných mostíkov a práva zo zodpovednosti za vady podľa Občianskeho zákonníka. Pre úplnosť však odvolací súd k argumentácii žalobcu, že nepodal na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou nijaký podnet na prešetrenie poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného, uvádza, že na č. I. 129 spisu sa nachádza podanie žalobcu zo dňa 09. 05. 2016 adresované Banskobystrickému samosprávnemu kraju, oddeleniu sociálnych služieb a zdravotníctva, ktoré tento prijal dňa 12. 05. 2016 a zrejme po zistení, že na vybavenie podania žalobcu nie je príslušný odstúpil podanie žalobcu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Banská Bystrica, kam došlo dňa 26. 05. 2016, preto sa žalobca zrejme domnieva, že nepodal podnet na prešetrenie zdravotnej starostlivosti na úrad. Na č. I. 125 spisu sa nachádza žiadosť úradu o predloženie dokumentácie a vyjadrenia k dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného zo dňa 14. 09. 2016. Na č. I. 126 spisu sa nachádza protokol Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. XXXX/XXXX zo dňa 20. 01. 2017, v ktorom sa uvádza, že predmetom dohľadu je podanie žalobcu, ktorý žiada o prešetrenie jemu poskytnutej zdravotnej starostlivosti poskytovateľom zdravotnej starostlivosti - žalovaným. V podaní pisateľ vyjadruje nespokojnosť s poskytnutou zdravotnou - stomatologickou starostlivosťou, a od poskytovateľa žiada vrátiť peniaze za nekvalitnú prácu.

27. Na rozdiel od súdu prvej inštancie je však odvolací súd názoru, že žalobca reklamoval vady zubných mostíkov u žalovaného prípisom zo dňa 13. 09. 2012 (č. I. 3 spisu) odoslaným toho istého dňa žalovanému riadne a včas, nakoľko vady špecifikoval tak, že zuby okrem ľavej a pravej šestky nie sú v dotyku, uvedené mostíky po týždni iný lekár musel dať dole. Pod dolnými mostíkmi sa mu kazia zuby, čo svedčí o nekvalitnej práci. Navyše tvarovanie neumožňuje vyrobiť k týmto protézam kvalitné a funkčné horné mostíky. Žalobca tým podľa názoru odvolacieho súdu na laika dostatočným spôsobom uplatnil vady, kde reklamoval nefunkčnosť mostíkov z vyššie uvedených dôvodov. Od žalobcu ako laika nemožno vyžadovať odborný opis vád zubných mostíkov. Pokiaľ ide o práva zo zodpovednosti za vady, nakoľko žalobca vyzval žalovaného na vrátenie zaplatených 720,- Eur za dolné mostíky a 960,- Eur za horné mostíky, uplatnil si tým podľa obsahu buď nárok na vrátenie ceny diela z dôvodu zrušenia (odstúpenia od) zmluvy o dielo, resp. primeranú zľavu z ceny diela, nakoľko sumy 720,- Eur a 960,- Eur dokopy nečinia žalovanú sumu 1 980,- Eur. Súd prvej inštancie preto v tomto smere zistí, z akého dôvodu vznikol rozdiel medzi sumou uplatňovanou v liste zo dňa 13. 09. 2012 na č. I. 3 spisu a v žalobe.

28. Pokiaľ ide o znalecké dokazovanie, z obsahu spisu, konkrétne zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 06. 05. 2016 na č. I. 80 - 83 spisu vyplýva, že žalobca na pojednávaní navrhol znalecké dokazovanie ohľadne kvality a funkčnosti zubných mostíkov. Za tým účelom súd prvej inštancie odročil pojednávanie na neurčito a následne po predložení otázok na znalca zo strany strán sporu, nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie stomatológia (čelustná ortopédia a stomatologická protetika), konkrétne prof. MUDr. Q. B., R., s miestom výkonu činnosti v C. uznesením č. k. 11C/103/2015-98 zo dňa 09. 06. 2016. Je pravdou skutočnosť uvádzaná žalobcom v odvolaní, že súdny znalec so súdom nespolupracoval, znalecký posudok po viacerých urgenciách vôbec nepredložil, za čo mu súd prvej inštancie ukladal pokuty. Následne z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie zvažoval odvolanie uvedeného znalca a ustanovenie iného znalca na vypracovanie znaleckého posudku, konkrétne M. M. I. (č. I. 108 až 108b spisu). Následne súd prvej inštancie v obsadení vyšším súdnym úradníkom uznesením č. k. 11C/103/2015-112a zo dňa 05. 06. 2017 aj odvolal z vykonania znaleckého dokazovania prof. MUDr. Q. B., CSc., sudca súdu prvej inštancie však uvedené uznesenie na sťažnosť uvedeného znalca zrušil uznesením č. k. 11C/103/2015 - 136 zo dňa 13. 10. 2017 z dôvodu, že nepovažoval za hospodárne ustanoviť na vykonanie znaleckého dokazovania iného znalca, keď žalobca už bol u znalca prof. B. na vyšetrení. Nakoľko však uvedený súdny znalec ani naďalej nebol schopný

znalecký posudok dlhodobo vypracovať, napokon ho aj sudca uznesením č. k. 11C/103/2015-143 zo dňa 09. 03. 2018 odvolal z vykonania znaleckého dokazovania. Následne uznesením č. k. 11C/103/2015-148 zo dňa 19. 03. 2018 vyšší súdny úradník uložil žalobcovi aj žalovanému povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania po 1 000,- Eur. Žalobca uvedený preddavok zložil, o čom svedčí záznam o zložení na č.l. 154a spisu, žalovaný proti uzneseniu podal sťažnosť. Sudkyňa súdu prvej inštancie uznesením sp. zn. 11C/103/2015-157 zo dňa 11.06.2018 zrušila uznesenie vyššieho súdneho úradníka o povinnosti žalobcu a žalovaného zložiť preddavok na znalecké dokazovanie a nariadila vrátiť preddavok na znalecké dokazovanie žalobcovi. Uznesenie odôvodnila tým, že dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, podľa ktorého je možné nariadiť znalecké dokazovanie a ustanoviť znalca len na návrh niektorej zo strán sporu, pričom podľa súdu prvej inštancie ani jedna zo sporových strán znalecké dokazovanie nenavrhol. Voči tomuto uzneseniu podal podľa označenia žalobca sťažnosť (č. l. 162 spisu), kde výslovne uviedol, že tvrdenie, že znalecké dokazovanie nikto nenavrhol sa nezakladá na pravde, nakoľko na jar 2016 na pojednávaní osobne navrhol sudcovi, aby nariadil vypracovanie súdnoznaleckého posudku. Uviedol, že na znaleckom posudku aj naďalej trvá. Na pojednávaní konanom dňa 08. 10. 2018, na ktorom bol aj vyhlásený rozsudok súdu prvej inštancie, žalobca uviedol, že sťažnosťou zo dňa 19. 06. 2018 nemienil napádať rozhodnutie súdu o zrušení povinnosti zložiť preddavok na znalecké dokazovanie, ale mal tým na mysli, že chce a trvá na tom, aby súd vykonal dokazovanie a do konania pribral znalca. Po postupe podľa § 181 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie adresoval žalobcovi dotaz, či má návrhy na doplnenie dokazovania, na ktorý žalobca uviedol, že pokiaľ súdu stačia na rozhodnutie tie dôkazy, ktoré už má v spise, nenavrhuje iné dôkazy, pokiaľ súdu nestačia, je ochotný navrhnuť aj znalecké dokazovanie.

29. Vzhľadom na uvedené vyjadrenia žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje s vyhodnotením vyjadrení žalobcu zo strany súdu prvej inštancie ako upustenia od návrhu na znalecké dokazovanie. Jeho vyjadrenia možno zhodnotiť len tak, že považoval za nevhodné vykonávať znalecké dokazovanie, ak by súd mal za to, že už iné vo veci vykonané dokazovanie stačí na vyhovieť žalobe. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu nemožno vyvodiť, že žalobca na návrhu na znalecké dokazovanie, na vykonanie ktorého pôvodne aj zložil preddavok, netrval a upustil od neho. Nakoľko súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz, nemohol argumentovať tým, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Potreba nariadenia znaleckého dokazovania je zrejmá, nakoľko žalovaný (aj keď nemusel) predložil súdu prvej inštancie vyjadrenie Slovenskej komory zubných technikov potvrdzujúce jeho tvrdenia o kvalite zubných mostíkov, ktoré však vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti zo strany žalobcu ani nemohlo obsahovať relevantné vyjadrenie, či boli vyrobené na mieru žalobcovi, či mu „sedia“ a nespôsobujú zdravotné problémy, či problémy s jedením.

30. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazuje na to, že žalobca nepostupoval pri reklamácií v súlade s reklamačným poriadkom zubnej techniky, najmä tým, že sa k zubnému lekárovi už následne nedostavil a neposkytol tým potrebnú súčinnosť na zistenie stavu chrupu a zubných mostíkov, k tomu odvolací súd uvádza, že nakoľko predmetom konania je zodpovednosť za vady žalovaného na základe ustanovení Občianskeho zákonníka a vady a práva z nich žalobca uplatnil vzhľadom na vyššie uvedené riadne a včas, ako aj dodatočne poskytol súčinnosť, keď sa ustanovil k pôvodne ustanovenému znalcovi v rámci súdneho konania, uvedená argumentácia súdu prvej inštancie neobstojí a potrebnú súčinnosť môže žalobca poskytnúť opätovne osobným vyšetrením u nového súdneho znalca ustanoveného za účelom znaleckého dokazovania.

31. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil, nakoľko súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia vecí nevykonal navrhnutý dôkaz - znalecké dokazovanie a dospel tak na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

32. V súlade s § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní aplikovať na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným osobitné ustanovenia o zmluve o zhotovení veci na zákazku podľa § 644 a nasl. Občianskeho zákonníka a následne v zmysle uvedených ustanovení posúdiť vady a nároky zo zodpovednosti za vady. Za uvedeným účelom súd prvej inštancie opätovne uloží žalobcovi zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania, keďže tento dôkaz navrhol a je v jeho záujme a po jeho zložení nariadi znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie stomatológia, ktorého určí. Vzhľadom na to, že pôvodne ustanovený znalec neposkytol súdu prvej inštancie potrebnú súčinnosť a znalecký posudok nevypracoval ani v

dodatočných lehotách mu na to poskytnutých, súd prvej inštancie ustanovení iného znalca z uvedeného odboru a odvetvia. Následne vo veci nariadi pojednávanie a po doplnenom dokazovaní (v prípade potreby aj ďalšími dôkazmi navrhnutými stranami sporu) vec znova právne posúdi a rozhodne.

33. Nakoľko od pomeru úspechu strán sporu vo veci samej je závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 379 písm. a) C. s. p. zrušil aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. O trovách konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 C. s. p. v novom rozhodnutí.

34. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.
Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).